

## EXPUNERE DE MOTIVE

|  |  |
|--|--|
| <b>Secțiunea 1</b><br>Titlul proiectului de act normativ   | <b>LEGE pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar</b>   |
| <b>Secțiunea a 2-a</b><br>Motivul emiterii actului normativ<br><br>1. Descrierea situației actuale | <p>Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”) cuprinde anumite prevederi privind exercitarea profesiei de medic veterinar și recunoașterea calificărilor profesionale specifice.</p> <p>Aceste prevederi au fost transpuse în cadrul unei propuneri legislative, respectiv propunerea legislativă privind exercitarea profesiei de medic veterinar (Plx. 722/2015), care a fost respinsă de Senat.</p> <p>În prezent, propunerea legislativă respectivă se află la Camera Deputaților, în condițiile în care Comisia pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice și Comisia pentru sănătate și familie din cadrul Camerei Deputaților au respins această propunere.</p> <p>În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) din Directiva 2013/55/UE, „Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 18 ianuarie 2016.”</p> <p>În contextul expirării termenului de transpunere, potrivit Mesajului internet al Reprezentanței Permanente a României pe lângă Uniunea Europeană nr. 2074/24.03.2016, la data de 23.03.2016, autorităților române le-a fost transmisă scrisoarea Comisiei Europene C(2016) 2500/23 final din 23 martie 2016, prin care a fost transmisă autorităților române punerea în întârziere în cauza 2016/0228 pentru</p> |

neîndeplinirea obligației de comunicare a măsurilor naționale de transpunere a Directivei 2013/55/UE.

Având în vedere faptul că termenul pentru transpunerea directivei mai sus menționate a expirat la data de 18.01.2016, Comisia Europeană a invitat autoritățile române să îi comunice măsurile naționale adoptate în acest sens, atrăgând atenția asupra sancțiunilor pecuniare pe care le poate impune Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul art. 260 alin. (3) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și pe care Comisia le va aplica astfel cum se prevede în Comunicarea sa din 11 noiembrie 2010 privind punerea în aplicare a art. 260 alin. (3) din TFUE.

În acest sens, Comisia va solicita Curții de Justiție a Uniunii Europene să impună sancțiuni pecuniare. Potrivit Comunicării Comisiei Europene C(2016)8600, pentru România suma forfetară este, în prezent, de 1.849.000 euro.

Orice amânare a intrării în vigoare a actelor normative de transpunere crește riscul sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Alături de cele de mai sus, se impune a fi menționate și:

1. scrisoarea Comisiei Europene de somare suplimentară în Cauza 2014/4096 - "acțiunea în constatarea neîndeplinirii obligațiilor (infringement) care revin autorităților române ca stat membru UE" privind cerințele referitoare la structura acționariatului farmaciilor veterinare, având ca obiect posibila încălcare a prevederilor Directivei 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne de către anumite acte care reglementează funcționarea farmaciilor veterinare în România;

2. adresele Consiliului Concurenței nr. 2051/02.02.2015 și nr. 5488/20.05.2015, ca urmare a unei sesizări a unei societăți comerciale din domeniul farmaceutic veterinar;

3. punctul de vedere al Comisiei Europene din data de 23.11.2016, transmis Curții de Justiție a Uniunii Europene la Cauza C-297/16 CMVRO, având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată, în temeiul articolului 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE), de către Curtea de Apel București (România) privind interpretarea Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile în cadrul pieței interne și a articolului 63 TFUE.

Față de acestea, precizăm următoarele:

1. În scrisoarea de somare suplimentară în Cauza 2014/4096, Comisia Europeană a considerat că România nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în calitate de stat membru UE, în temeiul art. 11 alin. (1), al art. 15, alin. (2) lit. c), coroborată cu alin. (3) și al art. 15 alin. (2) lit. d) coroborată cu alin. (3) din Directiva 2006/123/CE, în sensul că, la înființarea unei farmacii veterinare, conform

prevederilor Legii nr. 160/1998, republicată, medicii veterinari trebuie să dețină 100% din acțiunile societății.

Comisia Europeană a precizat că cerințele privind structura acționariatului farmaciilor veterinare, aplicate în practică de Colegiul Medicilor Veterinari din România (C.M.V.R.), nu apar ca fiind în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) lit. (a) și (b) și alin. (3) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne și, în consecință, ar trebui eliminate.

Conform corespondenței cu Comisiei Europene, “cerințele privind deținerea capitalului sunt printre cele mai severe restricții ale libertății de stabilire prevăzute la art. 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. La art. 15 alin. (2) lit. (c) și alin. (3) din Directiva 2006/123/CE se prevede că cerințele privind deținerea capitalului trebuie să îndeplinească următoarele condiții: (a) nediscriminare; (b) necesitate, adică cerințele trebuie să fie justificate printr-un motiv imperativ de interes general și (c) proporționalitate, adică cerințele trebuie să fie adecvate pentru a garanta îndeplinirea obiectivului urmărit; acestea nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit și nu trebuie să fie posibilă înlocuirea acestor cerințe cu alte măsuri mai puțin restrictive care permit atingerea aceluiași rezultat.

De asemenea, în scrisoarea de somare suplimentară, Comisia Europeană a precizat că “în implementarea articolului 66 alineatul (1) din Directiva 2001/82/CE, România poate impune ca vânzarea cu amănuntul să fie realizată de medici veterinari.”

Considerăm că prevederile prezentului act normativ sunt în conformitate cu art. 14 pct. 1 și 3 și art. 15 alin. (3) din Directiva 2006/123/CE, potrivit cărora:

#### „Articolul 14

##### Cerințe interzise

Statele membre nu condiționează accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia pe teritoriul lor de oricare din următoarele cerințe:

1. cerințe discriminatorii bazate direct sau indirect pe cetățenie, sau, în cazul societăților, pe situarea sediului social, incluzând, în special:

(a) cerința de cetățenie pentru prestator, personalul acestuia, persoanele care dețin capital social sau membrii organelor de administrare sau de supraveghere ale prestatorului;

(b) cerința ca prestatorul, personalul acestuia, persoanele care dețin capital social sau membrii organelor de administrare sau de supraveghere ale prestatorului să aibă reședința pe teritoriul respectiv;

3. restricții la libertatea unui prestator de a alege între a se stabili cu titlu principal sau secundar, în special obligația prestatorului de a se stabili cu titlu principal pe teritoriul acestora, sau restricții la libertatea de a alege între stabilirea sub formă de agenție, de sucursală sau de filială;

.....  
Articolul 15

Cerințe care trebuie evaluate

.....

(3) Statele membre verifică dacă cerințele menționate la alineatul (2) îndeplinesc următoarele condiții:

(a) nediscriminare: cerințele nu trebuie să fie direct sau indirect discriminatorii în funcție de cetățenie sau naționalitate sau, în ceea ce privește societățile, în funcție de situarea sediului social;

(b) necesitate: cerințele trebuie să fie justificate printr-un motiv imperativ de interes general;

(c) proporționalitate: cerințele trebuie să fie adecvate pentru a garanta îndeplinirea obiectivului urmărit; acestea nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit și nu trebuie să fie posibilă înlocuirea acestor cerințe cu alte măsuri mai puțin restrictive care permit atingerea aceluiași rezultat.”

2. Prin adresele nr. 2051/02.02.2015 și nr. 5488/20.05.2015, transmise Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, Consiliul Concurenței a precizat că:

- Statutul Medicilor Veterinari elaborat și aprobat de către C.M.V.R. prin Hotărârea nr. 3 din 2013, prevede că eliberarea certificatului de înregistrare în Registrul Unic al Cabinetelor Medicale Veterinare se acordă doar acelor farmacii a căror structură de proprietate este formată exclusiv din medici veterinari. Astfel, autorizarea farmaciilor veterinare era condiționată de existența certificatului de înregistrare în Registrul Unic al Cabinetelor Medicale Veterinare iar farmaciile veterinare cu un alt fel de acționariat decât medic veterinar nu puteau fi autorizate sanitar veterinar. În opinia semnatarilor sesizării, aceste prevederi coroborate conduceau la restricționarea concurenței pe piața comercializării cu amănuntul a produselor medicinale veterinare;

- în analiza cazului, Consiliul Concurenței „a realizat o comparație între legislația națională și legislația țărilor membre ale Uniunii Europene, în ceea ce privește înființarea farmaciilor veterinare și comercializarea cu amănuntul a produselor medicinale veterinare. Conform informațiilor existente în dosarul cauzei, în niciunul dintre statele membre (care au dat curs solicitării de informații) nu există reglementări legale care să impună condiții în ceea ce privește acționariatul farmaciilor veterinare. Majoritatea

respondenților au subliniat obligativitatea prezenței unui medic veterinar/farmacist în farmaciile veterinare doar în momentul eliberării produselor medicinale veterinare”;

- conform prevederilor Legii Concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, măsura instituirii prin lege a criteriului proprietății la înființarea unei farmacii veterinare conduce la:

- eliminarea avantajelor ce rezultă din integrarea verticală, cu efect direct asupra consumatorului în ceea ce privește prețul și accesibilitatea produselor,

- existența unor contradicții cu prevederile Legii nr. 266/2008 a farmaciei, republicată, referitoare la comercializarea produselor medicinale veterinare prin farmaciile umane, în condițiile în care acționariatul nu este restricționat. În consecință se creează premisa discriminării, în funcție de criteriul proprietății, la comercializarea aceluiași tipuri de produse, în sensul în care farmaciilor comunitare nu li se va impune modificarea structurii de proprietate, deși acestea comercializează și medicamente de uz veterinar.

De asemenea, instituirea criteriului proprietății poate conduce la crearea unor bariere la intrarea pe piața comercializării cu amănuntul a produselor medicinale veterinare, prin impunerea unor condiții minime de acționariat la înființarea farmaciilor veterinare. Astfel, farmaciile veterinare înființate ca societăți comerciale al căror acționariat nu este format în majoritate din medici veterinari, nu vor mai putea fi autorizate, concurența dintre acestea fiind limitată între membrii Colegiului Medicilor Veterinari.

Pe de altă parte, orice barieră la intrarea pe piață are un efect negativ asupra competitivității și eficienței unei piețe.

Reglementarea accesului, în cadrul profesiilor liberale, este în favoarea consumatorilor, deoarece, în general, un nivel ridicat de concurență este în beneficiul acestora prin reducerea prețurilor, creșterea calității serviciilor, încurajarea inovației și creșterea interesului operatorilor economici de a răspunde la nevoile în schimbare ale consumatorilor. Piețele pe care nu există reglementări privind controlul intrării sunt mai dinamice, furnizează mai multă inovație și se concentrează direct pe nevoile consumatorilor în ceea ce privește accesul și serviciile oferite.

Având în vedere cele precizate de Consiliul Concurenței, acesta a recomandat eliminarea prevederilor legislative referitoare la instituirea criteriului proprietății în cazul înființării unităților de vânzare cu amănuntul al produselor medicinale veterinare.

3. În punctul de vedere al Comisiei Europene din data de 23.11.2016, transmis Curții de Justiție a Uniunii Europene la Cauza C-297/16 CMVRO, Comisia Europeană consideră că libertatea de

stabilire, în special principiul proporționalității așa cum este definit la articolul 15 alineatul (3) din Directiva 2006/123, se opune unei cerințe prin care se instituie obligativitatea organizării numai ca persoane juridice a farmaciilor veterinare și punctelor farmaceutice veterinare.

De asemenea, legislația națională prevede că acționarii din farmaciile veterinare și punctele farmaceutice veterinare pot fi doar medici veterinari ceea ce constituie o restricție și în sensul art. 63 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și o restricție privind libertatea de stabilire deoarece rezervă exercitarea unei activități doar unei categorii de persoane care îndeplinește cerințe prestabilite care descurajează sau chiar împiedică operatorii economici din alte state membre să își exercite activitățile în statul membru gazdă. O astfel de restricție este prevăzută la art. 15 alin. (2) lit. c) din Directiva 2006/123 privind cerințele referitoare la deținerea capitalului unei societăți și trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la alineatul (3) al aceluiași articol pentru a putea fi menținută.

În altă ordine de idei, este necesară eliminarea oricărei interpretări abuzive privind crearea unor drepturi exclusive în favoarea medicului veterinar de liberă practică în înființarea și deținerea unităților farmaceutice veterinare, în eliberarea și utilizarea produselor medicinale veterinare, în utilizarea și administrarea produselor biologice, stupefiante, psihotrope și injectabile, precum și în interzicerea comercializării lor cu amănuntul. Mai mult decât atât, susținem actul științific în prescrierea produselor medicinale veterinare, nu în eliberarea acestora.

2. Schimbări  
preconizate

În condițiile mai sus prezentate, este necesară modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, republicată, în vederea transunerii în legislația națională a prevederilor art. 2 alin. (2), art. 3 alin. (3), art. 4 alin. (1), art. 8 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (6), art. 22, art. 50, art. 53, art. 56 alin. (2) și (2a), art. 56a alin. (1) lit. (f) și alin. (2) – (7) și art. 57a alin. (1) și (2) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, modificată prin Directiva 2013/55/UE.

În acest sens, articolul 2 din legea mai sus menționată se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. – (1) Profesia de medic veterinar se exercită, pe teritoriul României, în condițiile prezentei legi, de către persoane fizice posesoare ale unui titlu oficial de calificare în medicina veterinară, după cum urmează:

a) cetățeni ai statului român;

b) cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European, respectiv al Confederației Elvețiene, denumit în continuare stat membru;

c) străinii titulari ai dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei în calitate de membri de familie ai unui cetățean român;

d) persoanele prevăzute la art. 2 alin. (1) pct. 3, 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) beneficiarii statutului de rezident pe termen lung acordat de către unul dintre statele membre.

(2) Medicii veterinari prevăzuți la alin. (1) lit b)-e), care exercită profesia de medic veterinar în România, au obligația de a se informa la Colegiul Medicilor Veterinari cu privire la legislația din domeniul veterinar, precum și cu privire la prevederile Statutului medicului veterinar și ale Codului de deontologie medical - veterinară și să aibă cunoștințele de limba română necesare.

(3) Verificarea cunoștințelor lingvistice se limitează la cunoașterea limbii române ca limbă oficială în România.

(4) Colegiul Medicilor Veterinari poate efectua verificarea cunoștințelor de limba română numai după emiterea conform normelor europene a cardului profesional european de medic veterinar, sau, după caz, numai după recunoașterea titlurilor oficiale de calificare în profesia de medic veterinar; în aprecierea cunoștințelor de limba română, Colegiul Medicilor Veterinari ține cont de durata activității care urmează a fi desfășurată.

(5) Hotărârile Colegiului Medicilor Veterinari cu privire la verificarea cunoștințelor de limba română pot fi atacate de medicii în cauză la instanța de contencios administrativ.

(6) În cazul unor suspiciuni justificate rezultate din evaluarea documentelor prezentate cu privire la legalitatea și autenticitatea înscrisurilor, precum și a altor date și informații prezentate, Colegiul Medicilor Veterinari poate solicita autorităților competente ale statului membru emitent o confirmare a autenticității certificatelor și a titlurilor de calificare de medic eliberate de acesta, precum și, după caz, confirmarea faptului că medicul titular îndeplinește condițiile minime de formare prevăzute de normele europene pentru calificarea profesională dobândită de acesta în statul membru emitent.

(7) În cazul unor suspiciuni justificate rezultate din evaluarea documentelor prezentate cu privire la legalitatea și autenticitatea înscrisurilor, precum și a altor date și informații prezentate, Colegiul

Medicilor Veterinari poate solicita autorităților competente din statele membre de stabilire să furnizeze orice informație relevantă pentru legalitatea stabilirii și buna conduită a prestatorului de servicii, precum și absența unor sancțiuni disciplinare sau penale cu caracter profesional.

(8) Colegiul Medicilor Veterinari colaborează cu autoritățile competente omoloage din statele membre și, în calitate de operator de date cu caracter personal, efectuează, în aplicarea prezentei legi, prelucrări de date cu caracter personal, cu respectarea reglementărilor legale privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, inclusiv în cazul schimbului de informații realizat prin Sistemul de informare al pieței interne - IMI.

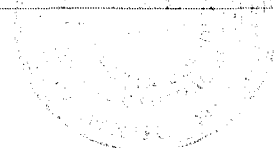
(9) Medicii veterinari, cetățeni români cu domiciliul în străinătate, precum și medicii veterinari cetățeni ai statelor membre, care exercită profesia de medic veterinar în România, au aceleași drepturi și obligații cu privire la exercitarea acesteia ca și medicii veterinari membri ai Colegiului Medicilor Veterinari.”

De asemenea, după articolul 2 se introduc trei noi articole, art. 2<sup>1</sup> – 2<sup>3</sup>, cu următorul cuprins:

„Art. 2<sup>1</sup>. - (1) Deține titlul oficial de calificare medic veterinar absolventul cu diplomă de licență de «doctor medic veterinar» eliberată de o instituție de învățământ superior de medicină veterinară acreditată din România, care îndeplinește condițiile minime de formare pentru profesia de medic veterinar prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 469/2015 pentru aprobarea criteriilor minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru programele de studii universitare de Medicină, Medicină dentară, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură, care transpune Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 255 din 30 septembrie 2005 și modificată prin Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013, denumită în continuare Directiva.

(2) Deține titlul oficial de calificare medic veterinar, absolventul cu diplomă, certificat sau cu alt document similar eliberat de instituțiile de învățământ superior de medicină veterinară recunoscute de statele membre, care îndeplinesc condițiile minime de formare pentru profesia de medic veterinar prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 469/2015, conform certificatului de conformitate eliberat de autoritatea competentă din statul membru de origine.

(3) Titlurile oficiale de calificare în medicina veterinară obținute în afara României și a statelor membre se echivalează potrivit legii; excepție de la aceste prevederi fac titlurile oficiale de calificare în





medicina veterinară care au fost recunoscute de unul dintre statele membre.

(4) Colegiul Medicilor Veterinari este autoritatea competentă pentru recunoașterea titlurilor oficiale de calificare în profesia de medic veterinar, obținute în unul dintre statele prevăzute la alin. (2) și alin. (3), pentru eliberarea certificatelor de conformitate în scopuri profesionale, în vederea recunoașterii de către statele membre a titlurilor de calificare în profesia de medic veterinar, eliberate de instituții de învățământ superior, pentru recunoașterea titlului de medic veterinar specialist, pentru gestionarea dosarelor din IMI și emiterea cardului profesional european în cazul în care dispoziții adoptate la nivelul Uniunii Europene vor prevedea această emitere, pentru înregistrarea medicilor veterinari și a unităților medicale veterinare, precum și pentru dezvoltarea profesională continuă din domeniul veterinar, cu respectarea legislației în vigoare.

(5) Recunoașterea titlurilor oficiale de calificare permite accesul în România la aceeași profesie cu cea pentru care persoana solicitantă este calificată în statul membru de origine, precum și exercitarea activităților profesionale pe teritoriul României în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români.

(6) Instituțiile de învățământ superior din România acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu care au programe de studii universitare de medicină veterinară trebuie să respecte condițiile minime de formare profesională pentru calificarea de medic veterinar prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 469/2015.

Art. 2<sup>2</sup>. - (1) Pentru recunoașterea titlurilor oficiale de calificare în profesia de medic veterinar, Colegiul Medicilor Veterinari se asigură că toate cerințele, procedurile și formalitățile legate de accesul la aspecte reglementate de prezenta lege pot fi îndeplinite de la distanță și prin mijloace electronice, în condițiile legislației în vigoare, și informează inclusiv prin mijloace electronice despre toate cerințele, procedurile și formalitățile privind accesul la aspecte reglementate ale profesiei de medic veterinar în România; Colegiul Medicilor Veterinari poate solicita ulterior copii certificate, în cazul în care există suspiciuni justificate rezultate din evaluarea documentelor prezentate cu privire la legalitatea și autenticitatea înscrisurilor, precum și a altor date și informații prezentate, și atunci când este strict necesar.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul desfășurării stagiilor profesionale sau a procedurilor de evaluare a cunoștințelor, aptitudinilor și experienței profesionale relevante.

Art. 2<sup>3</sup>. – Colegiul Medicilor Veterinari adoptă proceduri proprii, specifice, în condițiile legii, pentru încurajarea dezvoltării profesionale continue și se asigură că medicii veterinari din România au posibilitatea să-și actualizeze cunoștințele, abilitățile și competențele

pentru a-și exercita profesia în mod sigur și eficient, în concordanță cu noile descoperiri din domeniu.”

Totodată, după articolul 41 se introduce un nou articol, art. 41<sup>1</sup>, cu următorul cuprins:

„Art. 41<sup>1</sup>. - (1) Colegiul Medicilor Veterinari informează autoritățile competente din toate celelalte state membre cu privire la un medic veterinar care deține titlul de calificare prevăzut la pct. 5.4.2 din anexa V la Directivă, căruia i s-a restrâns sau interzis de către autoritățile sau instanțele judecătorești naționale să desfășoare activitățile profesionale, pe teritoriul României, chiar și cu caracter temporar.

(2) Colegiul Medicilor Veterinari transmite informațiile prevăzute la alin. (1) prin alertă în cadrul IMI cel târziu în termen de trei zile de la data adoptării deciziei de restrângere sau interdicție, în întregime sau în parte, a exercitării unei activități profesionale de către medicul veterinar în cauză; aceste informații cuprind:

a) identitatea profesionistului, respectiv datele cu caracter personal necesare identificării profesionistului, conform legislației în vigoare;

b) profesia în cauză;

c) informații cu privire la autoritatea sau instanța națională care adoptă hotărârea privind restrângerea sau interdicția;

d) sfera de aplicare a restricției sau interdicției și

e) perioada în cursul căreia se aplică restricția sau interdicția.

(3) Cel târziu în termen de trei zile de la data rămânerii definitive a hotărârii instanței, Colegiul Medicilor Veterinari informează autoritățile competente ale tuturor celorlalte state membre, prin alertă în cadrul IMI, despre identitatea medicilor veterinari care au solicitat recunoașterea unei calificări în temeiul Directivei și în cazul cărora instanțele au constatat ulterior că au făcut uz, în acest context, de titluri falsificate de calificare profesională.

(4) Atunci când expiră o interdicție sau o restricție prevăzută la alin. (1), Colegiul Medicilor Veterinari informează fără întârziere autoritățile competente din celelalte state membre, menționând data expirării și orice altă schimbare ulterioară a respectivei date.

(5) Colegiul Medicilor Veterinari informează în scris medicii veterinari față de care se trimit alerte altor state membre cu privire la deciziile de alertă, concomitent cu declanșarea și derularea procedurii de alertă a celorlalte state membre.

(6) Medicii veterinari prevăzuți la alin. (5) au posibilitatea de a contesta decizia privind aplicarea alertei, potrivit legislației naționale în vigoare sau pot solicita Colegiului Medicilor Veterinari rectificarea unei astfel de decizii.

(7) În cazul în care alerta transmisă celorlalte state membre se dovedește a fi neîntemeiată, medicul veterinar în cauză poate obține despăgubiri legate de orice prejudiciu cauzat de aceasta; în aceste cazuri, decizia privind alerta poate conține precizarea că face obiectul unor proceduri inițiate de către profesionist.

(8) Datele privind alertele pot fi prelucrate în IMI atât timp cât sunt valabile; alertele vor fi șterse în termen de trei zile de la data adoptării deciziei de revocare sau de la expirarea interdicției sau restricției prevăzute la alin. (1).”

În condițiile în care preluarea Directivei 2013/55/UE asigură condiții necesare și obligatorii în realizarea armonizării legislației privind recunoașterea calificărilor profesionale, este necesară adoptarea, în regim de urgență a acestui proiect de act normativ, având în vedere având în vedere consecințele negative cu privire la posibilitatea exercitării profesiei de medic veterinar pe teritoriul României.

Prezentul act normativ transpune acele dispoziții ale Directivei 2013/55/UE care vizează modalitățile și procedurile de recunoaștere a calificărilor profesionale dobândite într-un alt stat membru al Uniunii Europene de cetățeni români sau de cetățeni din alte state membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau din Confederația Elvețiană.

În aceste condiții, netranspunerea dispozițiilor respective conduce la nerecunoașterea sau recunoașterea neconformă cu normele europene obligatorii a acestor calificări profesionale, ceea ce este de natură a restrânge exercitarea dreptului la liberă circulație a persoanelor, libertate fundamentală consacrată la nivelul Uniunii Europene în art. 45-53 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ratificat de România.

Totodată, se impune a se lua în considerare scrisoarea Comisiei Europene C(2016) 2500/23 final din 23 martie 2016, prin care a fost transmisă autorităților române punerea în întârziere în cauza 2016/0228 pentru neîndeplinirea obligației de comunicare a măsurilor naționale de transpunere a Directivei 2013/55/UE, precum și necesitatea evitării riscului iminent al declanșării unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor de stat membru, potrivit art. 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În contextul prezentat, menționăm faptul că diplomele obținute în temeiul prevederilor legale aplicabile în prezent își păstrează valabilitatea, care nu este limitată în timp, acestora fiindu-le aplicabile legislația națională în vigoare la data eliberării, conformă cu normele europene în materie.

În acest caz, sunt incidente prevederile Hotărârii Guvernului nr. 469/2015 pentru aprobarea criteriilor minime obligatorii de autorizare

și acreditare pentru programele de studii universitare de Medicină, Medicină dentară, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură, care transpune art. 1 pct. 18, 23, 26, 29, 30, 31, 33 și 35 din Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne.

În ceea ce privește recunoașterea automată în România a diplomelor obținute în alte state membre ale Uniunii Europene, aceasta se aplică și în prezent având în vedere că, potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cazul netranspunerii unei directive sau a transpunerii incorecte/incomplete, aceasta beneficiază de aplicare directă și efect direct, producând drepturi în beneficiul particularilor.

Pe cale de consecință, nu este necesară nicio măsură tranzitorie privind diplomele obținute în condițiile mai sus prezentate.

Alături de aspectele privind transpunerea Directivei 2013/55/UE, pentru evitarea apariției unor situații de restricționare a concurenței pe piața comercializării cu amănuntul a produselor medicinale veterinare și având în vedere prevederile art. 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și ale Directivei 2006/123/CE, considerăm necesară introducerea în cadrul Legii nr. 160/1998, republicată, a unor prevederi referitoare la organizarea și funcționarea farmaciilor veterinare și a punctelor farmaceutice veterinare.

Impunerea unor obligații suplimentare privind funcționarea farmaciilor veterinare și a punctelor farmaceutice veterinare, contravine prevederilor Directivei 2006/123/CE, în sensul impunerii unor restricții privind libera circulație a serviciilor.

În acest sens, propunem modificarea art. 4 lit. i) după cum urmează:  
„i) prescrierea produselor medicinale veterinare.”

De asemenea, este necesară modificarea art. 37 după cum urmează:

„Art. 37. - (1) Produsele medicinale veterinare se comercializează numai din depozite farmaceutice veterinare, puncte farmaceutice veterinare și farmacii veterinare.

(2) Înființarea și funcționarea depozitelor farmaceutice veterinare, a farmaciilor veterinare și a punctelor farmaceutice veterinare se realizează conform prevederilor legislației aplicabile în vigoare; în cazul în care acestea se înființează în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, o cotă din capitalul social poate fi deținută de un medic veterinar, indiferent de mărimea acestei cote.

(3) Activitatea din cadrul farmaciilor veterinare și al punctelor farmaceutice veterinare este coordonată de medici veterinari cu drept de liberă practică.

(4) Depozitele farmaceutice veterinare, farmaciile veterinare și punctele farmaceutice veterinare funcționează în baza autorizației/înregistrării sanitare - veterinare emise de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin direcțiile sanitare - veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București.

(5) Produsele medicinale veterinare, a căror comercializare cu amănuntul nu este interzisă prin lege, pot fi comercializate cu amănuntul prin farmacii veterinare și puncte farmaceutice veterinare, fie pe baza de prescripție, fie fără prescripție, după caz; lista produselor medicinale veterinare care se comercializează pe bază de prescripție, precum și cerințele de comercializare a acestora se stabilesc de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

(6) Produsele biologice de uz veterinar se comercializează prin unități autorizate sanitar - veterinar.

(7) Produsele medicinale veterinare care conțin substanțe din categoria stupefiante, psihotrope, precum și produse medicinale veterinare care conțin substanțe aflate sub control național sunt utilizate și se administrează doar de către medicii veterinari, atât la sediul unităților de asistență medicală veterinară, cât și în condiții de teren; medicul veterinar întocmește și păstrează un registru de evidență a acestor produse medicinale veterinare, care este prezentat organelor de control sau de inspecție, la solicitarea acestora.

(8) Utilizarea produselor medicinale veterinare este în responsabilitatea medicului veterinar; unitățile medical-veterinare pot comercializa cu amănuntul numai acele produse medicinale veterinare pe care le folosesc în actul medical, a căror comercializare cu amănuntul nu este interzisă prin lege și care sunt înregistrate în registrul de consultații și tratamente.

(9) Este interzisă comercializarea cu amănuntul online a produselor medicinale veterinare cu timp de așteptare, a produselor medicinale veterinare altele decât cele cu timp de așteptare, dar care se eliberează pe bază de prescripție medicală veterinară, fără dovada acesteia, a produselor imunologice, a produselor care conțin substanțe din categoria psihotrope, stupefiante, precum și a produselor medicinale veterinare care conțin substanțe aflate sub control național; în cazul în care, prin legislația europeană, comercializarea cu amănuntul online a produselor medicinale veterinare este altfel reglementată, prevalează prevederile legislației europene.

(10) Proprietarii ori deținătorii de animale pot deține și administra numai acele produse medicinale veterinare care sunt dobândite legal, fie prin achiziție pe baza de prescripție, fie prin achiziție fără prescripție, după caz, sub supravegherea medicului veterinar.”

În acest context, se impune a fi subliniat și faptul că prevederile prezentului act normativ nu sunt în contradicție cu prevederile Directivei 2006/123/CE, întrucât profesia de medic veterinar este o profesie reglementată, iar potrivit art. 25 alin. (1) lit. a) din această directivă, “(1) Statele membre asigură că prestatorii nu sunt supuși unor cerințe care îi obligă să exercite o anumită activitate specifică în mod exclusiv, sau care limitează exercitarea în comun sau în parteneriate de activități diferite.”

Toate elementele prezentate vizează interesul general public și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată.

Mai mult decât atât, urgența promovării modificărilor de ordin legislativ mai sus menționate este determinată de necesitatea evitării următoarelor consecințe negative:

- finalizarea procedurii de infringement deschisă împotriva României și iminența introducerii acțiunilor la CJUE de către Comisia Europeană;

- nerecunoașterea calificărilor profesionale ale cetățenilor din statele membre care doresc să exercite profesia în România;

- nerecunoașterea calificărilor profesionale ale cetățenilor români care doresc să exercite profesia într-un alt stat membru în cazul în care autoritatea competentă din România nu furnizează, prin Sistemul de informare al Pieței interne - IMI, informațiile/clarificările solicitate de autoritățile din statele membre cu privire la calificările în cauză;

- riscul exercitării profesiei atât în România, cât și în celelalte state membre, de către profesioniști cărora li s-a restrâns/suspendat, în statul membru de origine, dreptul de exercitare a profesiei, în absența transmiterii de alerte prin IMI;

- exercitarea pe teritoriul României a profesiei de către profesioniști din alte state membre care nu cunosc limba română în absența conferirii către autoritatea competentă din România a dreptului de a verifica/controla cunoștințele lingvistice a acestor profesioniști.

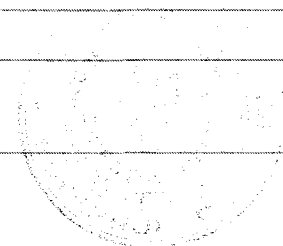
Guvernul este abilitat din punct de vedere constituțional ca, prin mijloacele pe care le are la îndemână, să asigure îndeplinirea obligațiilor României față de Uniunea Europeană.

În condițiile mai sus prezentate, a fost promovat prezentul act normativ.

3. Alte informații

Nu este cazul.

**Secțiunea a 3-a**



| Impactul socio-economic al proiectului de act normativ                                   |                |
|--|----------------|
| 1. Impactul macro-economic   | Nu este cazul. |
| 1 <sup>1</sup> . Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat | Nu este cazul. |
| 2. Impactul asupra mediului de afaceri   | Nu este cazul. |
| 2 <sup>1</sup> Impactul asupra sarcinilor administrative                                 | Nu este cazul. |
| 2 <sup>2</sup> Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii                         | Nu este cazul. |
| 3. Impactul social   | Nu este cazul. |
| 4. Impactul asupra mediului  | Nu este cazul. |
| 5. Alte informații   | Nu este cazul. |

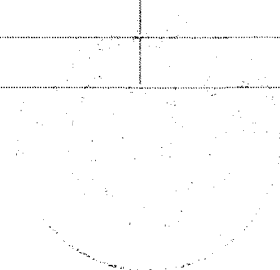
#### Secțiunea a 4-a

#### Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

Nu este cazul.

- mii lei -

| Indicatori  | Anul curent | Următorii 4 ani |   |   |   | Media pe 5 ani |
|---|-------------|-----------------|---|---|---|----------------|
|   |             | 3               | 4 | 5 | 6 |                |
| 1   | 2           | 3               | 4 | 5 | 6 | 7              |
| 1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care: |             |                 |   |   |   |                |
| a) buget de stat, din acesta:                                 |             |                 |   |   |   |                |
| (i) impozit pe profit   |             |                 |   |   |   |                |
| (ii) impozit pe venit   |             |                 |   |   |   |                |
| b) bugete locale:   |             |                 |   |   |   |                |
| (i) impozit pe profit   |             |                 |   |   |   |                |
| c) bugetul asigurărilor sociale de stat:                      |             |                 |   |   |   |                |
| (i) contribuții de asigurări                                  |             |                 |   |   |   |                |

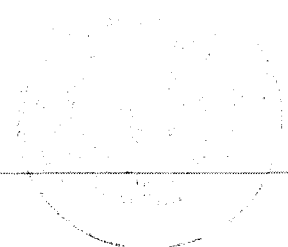


|  |                |  |  |  |  |
|--|----------------|--|--|--|--|
| 2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:                                    |                |  |  |  |  |
| a) buget de stat, din acesta:  |                |  |  |  |  |
| (i) cheltuieli de personal   |                |  |  |  |  |
| (ii) bunuri și servicii  |                |  |  |  |  |
| b) bugete locale:  |                |  |  |  |  |
| (i) cheltuieli de personal   |                |  |  |  |  |
| (ii) bunuri și servicii  |                |  |  |  |  |
| c) bugetul asigurărilor sociale de stat:   |                |  |  |  |  |
| (i) cheltuieli de personal   |                |  |  |  |  |
| (ii) bunuri și servicii  |                |  |  |  |  |
| 3. Impact financiar, plus/minus, din care:   |                |  |  |  |  |
| a) buget de stat   |                |  |  |  |  |
| b) bugete locale   |                |  |  |  |  |
| 4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare                                    |                |  |  |  |  |
| 5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare                                      |                |  |  |  |  |
| 6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare |                |  |  |  |  |
| 7. Alte informații   | Nu este cazul. |  |  |  |  |

### **Secțiunea a 5-a**

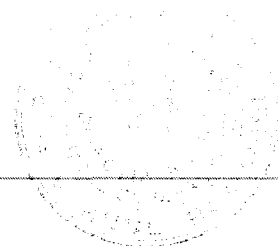
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

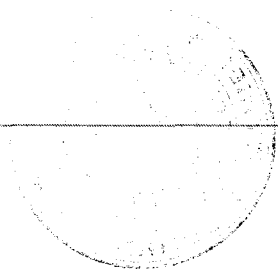
|   |   |
|---|---|
| 1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:           |   |
| a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a | Legea nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, republicată. |



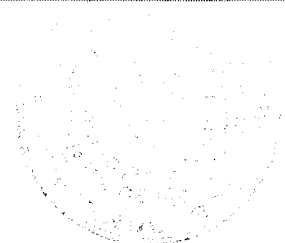


|  |  |
|--|--|
| proiectului de act normativ;<br>b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.          | Nu este cazul.   |
| 1 <sup>1</sup> Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice                       | Nu este cazul.   |
| 2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare      | Prezentul act normativ asigură conformitatea cu prevederile Directivei 2013/55/UE, conform celor menționate mai sus. |
| 3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare  | Nu este cazul.   |
| 4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene  | Nu este cazul.   |
| 5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente   | Nu este cazul.   |
| 6. Alte informații   | Nu este cazul.   |
| <b>Secțiunea a 6-a</b>   |  |
| Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ   |  |
| 1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate | Proiectul de act normativ a fost elaborat cu consultarea Colegiului Medicilor Veterinari.                            |
| 2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc  |  |



|  |   |
|--|---|
| <p>consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ.</p>   |   |
| <p>3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. <u>521/2005</u> privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative</p> | <p>Nu este cazul.</p>   |
| <p>4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. <u>750/2005</u> privind constituirea consiliilor interministeriale permanente</p>  | <p>Nu este cazul.</p>   |
| <p>5. Informații privind avizarea de către:<br/> a) Consiliul Legislativ<br/> b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării<br/> c) Consiliul Economic și Social</p>  | <p>Proiectul prezentului act normativ a fost avizat favorabil de Consiliul Legislativ prin avizul nr. 763/2017.<br/> Consiliului Concurenței a transmis adresa nr. 6690/29.05.2017.</p>  |

|   |   |
|---|---|
| d) Consiliul<br>Concurenței<br>e) Curtea de Conturi   |   |
| 6. Alte informații  | Nu este cazul.  |
| <b>Secțiunea a 7-a</b>  |   |
| Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ   |   |
| 1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ  | Au fost respectate condițiile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată. |
| 2. Informarea societății civile cu privire la eventualele impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice | Nu este cazul.  |
| 3. Alte informații  | Nu este cazul.  |
| <b>Secțiunea a 8-a</b>  |   |
| Măsurile de implementare  |   |
| 1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente     | Nu este cazul.  |
| 2. Alte informații  | Nu este cazul.  |



Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

**PRIM – MINISTRU**

**MIHAI TUDOSE**

